

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

førerelever over hele Landet ligger omkring 50, lidt over 50. De sidste 5 Aar viser, at der har været gennemsnitlig 52 Elever om Aaret i de bestaaende Skibsførerklasser. Disse 50 Elever fordeler sig altsaa for Tiden paa Skolerne i København, Marstal, Nordby og Svendborg, og af disse er der i Virkeligheden kun en, der til enhver Tid har en særlig Skibsførerafdeling, saaledes at Kravet til rationel Økonomi er helt ud fyldestgjort. Ved at oprette en femte Skibsførerklasse ved Skolen i Aalborg, som man jo ønsker for at bevare denne, vil man altsaa opnaa at gøre Resultatet fuldkommen utilfredsstillende over hele Landet paa samtlige Skibsførerafdelinger. At det just skulde være en Opgave, som den danske Rigsdag i særlig Grad skulde kaste sig over, har jeg vanskeligt ved at forstaa. Det er klart, at dette Spørgsmaal har sin økonomiske Side, og det er jo nævnt i Bilagene til Lovforslaget, hvorledes det stiller sig i denne Henseende, men det er ikke et økonomisk Spørgsmaal alene, og paa mig gør det derfor ikke det ringeste Indtryk, om man saa fra Aalborg Kommune tilbyder at afholde det hele eller det halve Underskud. Det, som vilde gøre Indtryk, var, om man kunde paavise, at der i de kommende Aar vilde blive betydelig større Tilgang af Elever til Navigationsskolen, for saa var der Mening i at bevare Skolen, men da der ikke er den mindste Grund til at vente det, idet Udviklingen formentlig vil gaa i samme Retning som hidtil, og der saaledes kun vil være Brug for det minimale Antal af Navigatører, jeg allerede har nævnt, ser jeg ingen som helst forsvarlig Begrundelse for at opretholde en Skole, som ikke har nogen Eksistensberettigelse, og dennes Nedlæggelse vil naturligvis have en Betydning for den samlede Undervisning, idet den vil frigøre visse Lærerkrafter, der nu er bundet til denne Skole, der har alt for faa Elever, og vil altsaa i den Henseende stille os noget gunstigere i den kommende Tid, end vi f. Eks. var stillet, da Bogøskolens Bestyrer døde paa et Tidspunkt, hvor man, om jeg saa maa sige, ikke havde regnet dermed.

Dernæst vil naturligvis denne Frigørelse af ufor nødne Udgifter til en enkelt Skole ikke være af uvæsentlig Betydning, naar Spørgsmaalet om bedre Lønforhold for det paagældende Fags Lærere kommer paa Tale.

Jeg vedstaar fremdeles, at det utvivlsomt er et Omraade, man kommer til at beskæftige sig med, og det er rimeligt, at man har ventet med dette, paa samme Maade som man har maattet vente med alle andre Tjenestemandslønninger, men naar Tjeneste-

mandsspørgsmaalet kommer til at foreligge, maa naturligvis Navigationsskolernes Lønforhold rettelig ogsaa have sin Behandling.

Det er jo saa, at Lønnen for Navigationsskolernes Lærere er væsentlig lavere end ved Statens Skoler i øvrigt, til Trods for at man her kræver en lovbestemt Undervisningsydelse, der er større end noget andet Sted, ligesom ogsaa Uddannelsen utvivlsomt har en saa omfattende Karakter, at der var al Grund til at lønne bedre, end man gør, men det vil man fornuftigvis lettere kunne ordne, naar man har gennemført en rationel og forsvarlig Ordning af Skolernes økonomiske Forhold. At opretholde en Skole, der ikke har noget rimeligt Elevantal, forekommer mig i hvert Fald at være en Spænden Ben for enhver fornuftig Ordning baade af Lærerlønninger og andet.

Der er af det ærede Medlem Hr. Hendriksen, og senere vist ogsaa af andre, talt bebrejdende til mig, fordi jeg ikke kom med Spørgsmaalet om Aalborg-Skolen samtidig med Spørgsmaalet om Bogø-Skolen. Ja det er jo saa, at de Ting, der skal frem, kommer i den Rækkefølge, hvori de er behandlede, og de ærede Medlemmer ved jo særdeles vel, at der for Bogø-Skolens Vedkommende var det ekstraordinære Forhold, at vi faktisk ikke have Lærere at besætte Stillingen med, da Forstanderen var død, hvoraf fulgte, at det var nødvendigt at møde med Forslag om den ene eller den anden Nyordning. Og det fandtes da mest naturligt, til Trods for at det altsaa ikke ellers vilde have været Tidspunktet, at foreslaa Nedlæggelse af Skolen. Paa det Tidspunkt var Spørgsmaalet om andre Skolers Forhold ikke gennembehandlet i Ministeriet, og jeg plejer at handle saadan, at jeg raadfører mig med de sagkyndige Medhjælpere, før jeg gaar til Rigsdagen og foreslaar noget — det er vist ogsaa den sædvanlige og den rigtige Fremgangsmaade —, og da man altsaa i Ministeriet erklærede, at man endnu ikke var til Ende med de Overvejelser, som man ansaa det for rimeligt at foretage, var der selvfølgelig ikke Spørgsmaal om at forelægge andet end det, der i Øjeblikket var paakrævet. Hvad jeg sagde den Gang var, at paa det Tidspunkt drejede det sig om Bogø-Skolens Nedlæggelse og ikke om andet. Jeg har sagt — enten her eller i det andet høje Ting —, at jeg ikke nærrede Tvivl om, at der inden ret længe vilde komme Forslag om en yderligere Nedlæggelse, fordi jeg var vidende om, at 5 Skoler var for meget med det Elevantal, vi kan regne med, saa man maatte før eller senere foretage en Nedlæggelse til.

Der blev fremsat den beklagende Ind-